

njezacpě, so podjał je w jej' žiwocze.

5. Te wěcžne Słowo wot Wótca je pschischło na swět bjez hrěcha; tón spocžatk a tónc stworjenjom so poda za naš cžłowjekow.

6. Schto smy, zo na naš spomina a swojoh' Syna za naš da? Schto wěcžne kubło potrjeba, zo našche dla tu prócu ma?

7. Tym běda, kiž cže nje-wozmu a hrěscha stajnje na hnadu! Schtóž nochce Syna poskuchacž, tón budže w Božim hněwje stacž.

8. D cžłowjeko, so nje-šomudž a zhotuj tomu kralej pucž, kiž jara cžichej' mysle jo a z hnadu k tebi bliži so.

9. Džens powitaj joh' z luboscžu a wotewr jomu wutrobu; wón zechce wěscže do nej' hicž a z darami ju napjelnicž.

10. Dha podcžiš so 'mu z rozumom, hdnyž pschińdže z hnadnym pschithadom, a podaj joho miłoscži te skutki twojej' šlaboscže.

11. Hdnyž cžiniš to, dha joho mašch a k heli dele nje-padašch; hdnyž njecžiniš, dha zacžinja wón tebi swoje nje-bjesa.

12. Tón přeni pschithad

do swěta so z cžichim wašch-njom pokaz; tón druhi pak tym njeprawym b'dže traschny a wšchěm njezbóžnym.

13. Čži, kiž pak su we Khrystusu, cži tehdom póndža k wjeselu a budža pola jan-dželow bjez wšchitkich zrud-nych žaloscžow.

14. Budž Bohu Wótcej na njeju a joho Synej lubomu z tym swjatym Duchom hromadže cžescž, křwała hacž do wěcžnoscže.

3.

(Po Wotrowskich.)

Pschińdž pohanow o zbóž-niko, pschińdž knježny plód a džěcžatko! njech cyły swět so spodžiwa, zo Bóh sam tajki narod ma.

2. Nic ze symjenja muž-škoho, ale pschez Ducha swja-toho te Bože Słowo cžłowjek by, a cžišteje plód knježny jo.

3. Tak knježny život cžežki jo, a knježnjaca cžescž zdžerži so; nětk póccžiwoscž so widžecž da, hdnyž Bóh swój tempel wobydla.

4. Wón dže hlej z tempła swojoho, kaž z hrodu won kralowskoho; je wěrnny cžłowjek, wěrnny Bóh a swój pucž bježecž spěschny jo.

5. Wón je won wuschol